

Kalbe Hayat Taşıyan Keşkül

— Gürsel ÇOPUR · 16 Eylül 2011

Köhne bedenlerin akşamında kömür çirkefi
Nasıl yaşanmışsa terazi külfetinde
Öyle anlatılıyordu yolun kimsesizliği
Sen yok iken semanın altında
Hummalı serenat boyunduruğu bir teselliymiş
Tahtirevan ikindiler çay ile olmuş buhar..
Yol,çıkılmaz sokaklara künde çalmışken

Şebnem ruhunda bir su aramış yeşeren tenler
Haz cilası ufukta at koşturmuş misafirlere
Soğumayan dostluk fıncanda birikecekse diye,
Aman sönmesin yıldızlar,kapanmasın son pencere
Aynadaki gözü yaşlı bastondur benim mazim.
Dinlediklerim yaşanmış bu ipek minderde
Yol,tennure kostümünden çıkılmaz iken..

Aşkın nabzında atmış yılların gölgesi
Dehliz piramitleri devrilmiş birer birer
Berceste nakşı sonsuzluk mayası olmuş yolumuzda
Bitmeyen şiirler mektubumuzun eşliğinde bir elçi
Sayfalar, bestesini ney ile hediye etmiş
Külfet dağarcığı sözlüğe uğramaz bu yolda
Yol,kalemin nuruna boyanmış iken..

Yaldız kaldırımlarda biriken bir devlet
Ter dökmeden karıncaya ev olamaz,
Sığınak için sığınmak gerek bu odada
Dışarı çıkmadan yolda buluşmak budur,bilenlere..
Mumya kavşaklar sıcaktan ısınadursun
Mutluluğun şirazesini görölür bugün
Yol,gayretin bağına su serpmişken..

Dikenler bu yolun misafiridir hep...Olsun!
Som altın başakları toprağı güldürür bitevi.
İrkilmeyen peyzajında hasat mevsimi yoktur

Göz pınarları kuraklık tatmamışsa eğer,
Güvercin gerdanlığında müjde var demektir
Şefkat cumbaları yediveren soluk taşır,
Yol,yangın tulumbasına su verirken..

Gürsel ÇOPUR